O humanitario

DescripciÃ³n

Inseparable do auxe dos dereitos humanos, o humanitario Ã© un deses conceptos novos, ou renovados (globalizaciÃ³n, nova economÃa, pensamento Ãºnico, etc) que forman parte do vocabulario da post-guerra frÃa, a pesares dos anos transcorridos, Ã©poca aÃnda de transiciÃ³n cara un mundo de perfil indefinido, inicialmente unipolar pero quizÃ¡is multipolar.

O humanitario Ã© un concepto complexo, doado de manipular, porque no seu desenvolvemento prÃ¡ctico presentasenos a miÃºdo inseparable das emociÃ³ns; un concepto de arestas difÃciles de redondear, especialmente cando sirve de pretexto e cobertura a intereses escuros, escasamente relacionados co apoio Ã¡s comunidades en perigo, comunidades que se abandoan cando xurde a mÃnima dificultade, facendo dubidar da sinceridade Ãºltima dalgunhas actuaciÃ³ns.

O humanitarismo deberÃa fundamentarse na observaciÃ³n e na defensa da legalidade internacional, pero tamÃ©n esta Ã© frÃ¡xil e inadaptada en moitos aspectos Ã¡ realidade actual. A ONU non estÃ¡ Ã¡ altura das circunstancias e a pesar de que son moitos os que formalmente asumen que nela deberÃa residir todo o peso das grandes decisiÃ³ns e das propias actuaciÃ³ns, ninguÃ©n da pasos reais nese sentido e non faltan paÃses que a manipulan en aras de satisfacer ambiciÃ³ns claramente hexemÃ³nicas.

O humanitarismo debe comezar na propia Ã¢Â?Â?casaÃ¢Â?Â•. Non pode ser unha nova versiÃ³n daquel cristianismo de conquista que simplemente aspira a lexitimar o uso da forza contra determinados paÃses (si Iraq ou Iugoslavia pero non TurquÃa ou Israel). Son moitas as cuestiÃ³ns que suscita a acciÃ³n humanitaria: que facer cos responsables locais, en que medida debe reducirse a soberanÃa estatal, como evitar os dobres raseiros. E tamÃ©n contradicciÃ³ns: os mesmos paÃ-ses que lideran intervenciÃ³ns con argumento humanitario son quen de negarse a ratificar a participaciÃ³n naquel Tribunal Penal Internacional chamado a perseguir os grandes crimes contra a humanidade. E non poucos dilemas: un elemental, cal Ã© o papel das ONGs, cal debe ser a medida do seu compromiso, cal a capacidade para non ser vÃctimas da manipulaciÃ³n dos grandes actores que deciden realmente, ou cando apostar por unha intervenciÃ³n e de que tipo.

Hai moitos lugares onde intervir e moitas formas de intervenciÃ³n (dende a simple asistencia ata a intervenciÃ³n militar), pero cegados polo peso da inmediatez, quizÃ¡is tamÃ©n interesada, seguimos a ignorar o gran talÃ³n de aquiles de toda esta problemÃ¡tica: a prevenciÃ³n das crises. Asi, sempre se chegarÃ¡ tarde. CÃ³mpre camiÃ±ar cos dous pÃ©s.

Acceso ao artigo orixinal no repositorio web 1998-2012

APARTADOSTEMATICOXEOGRAFICOS

Otros ARCHIVO

IDIOMA

Galego

Fecha de creaciÃ³n
1 de junio de 2000

Campos meta

Autoria :	3717
Datapublicacion :	20000601